

ВНЕМЕ ОТЪ ТѢХЪ И ОНОВА, КОЕТО ИМЖТЪ, ЗА ДА СЯ ОКОГАТИМЕ СЪ ТѢХЪНЫА ТРЪДЪ, А ТѢ ДА СТАНАТЪ ГОЛИ И ГЛАДНИ. И ПАКЪ СЯ ХВАЛИМЕ ЧИ ИСПЪЛНАВАМЕ БОЖІА ЗАКОНЪ, КАТО ТОГОВА ЮНОША. Но тежко и горко намъ, защото ще вѣдѣме осѣдени на вѣчно мѣченіе, и ще вѣдѣме отдѣлени отъ Христа, като днешныа юноша, на когото Христосъ рече, да си раздаде сичкото имотство: защото го виде чи е златолюбецъ. Но богатыйа юноша: защото обичаше много иманіето си и не искаше да ся раздѣли отъ него, затѣй не даде на Христа никакъвъ отвѣтъ, но отиде си кахаренъ. Тога Христосъ като видѣ чи богатството мѣ е по мило, отъ царство небесное, рече на апостолытѣ: по лесно е да премине гѣмийско вѣже презъ иглены уши, нежели да влѣзне богатъ въ царство небесное. Христосъ не рече тѣй да ѹкори богатытѣ и иманіето, но да накажи оныа, които не знайтъ какъ да го икономисватъ: защото много богати спасиха дѣшнытѣ си, като знахъ какъ да си икономисватъ богатството, и много богати изгѣвихъ царство небесное, като обичахъ парытѣ по много отъ Бога. Каквото казва днешната притча: защото както дѣвело вѣже не може да мине презъ иглены уши, тѣй и богатый, който е задекелѣлъ отъ свѣтовнытѣ наслажденія и грѣхове, не може да мине презъ райскія пѣть, доде не ся по истѣнчи съ постъ, молитвы, мылостына и поканіе: защото райскія пѣть е скорбенъ, и малко съ, които ходѣтъ по него. Апостолытѣ като чѣли какъ мѣчно влѣзва богатый въ царство небесное, наскѣрихъся и рекохъ по междѣ си: кога е тѣй, то кой богатъ може да влѣзне въ царство небесное? А Христосъ погледна на тѣхъ кротко, и рече: богатый доде е възрзанъ въ сребролюбіето и граки немилостивно, не е възможно да влѣзне въ царство небесное, обаче като повика Бога на помощъ, като раздаде на сиромасы отъ богатството си, и ѹгаси сребролюбивото си желаніе, тога съ кожѣатъ помощъ лесно влѣзва: защото на Бога сичкото е възможно.

ПОУЧЕНІЕ.

Благочестивы христіаны вѣе синца чѣхте какъ богатъ чело-вѣкъ мѣчно влиза въ царство небесное: обаче да не мыслите чи богатството е криво и лошаво. Богатството само отъ себе, си нити е добро, нити зло, а добро и зло бѣва отъ нашегѣ произволеніе. Нѣе каквото съ ѹзыка си можеме да хортѣваме и зло